

mluví, protože si myslí, že by mohla ve spánku odpovédět, a tak se prozradit. Bohužel to nefunguje. Také jí tajně kontroluje kabelku, zda tam nemá nějaký vzkaz, a dívá se jí do mobilu a do diáře, když má k tomu příležitost. V mobilu nic neobjevil, manželka si podle něj esemesky od milence maže. V diáři našel nějaké nesrozumitelné zápisy v době, kdy měla manželka noční, které mu vrtají hlavou. Vzal si na den dovolenou a začal ji sledovat, když šla do práce. V areálu nemocnice se na chvíli zastavila s nějakou paní, patrně jinou sestrou, a daly se do řeči. Pavel byl daleko, aby to slyšel, nicméně mu začalo být jasné, že to je nějaká kamarádka, která ji pomáhá držet konspiraci a přes ní manželka domlouvá schůzky, aby to bylo nenápadné. Znovu ji sledoval, když šla na noční a zase ji „načapal“, jak si povídá před nemocnicí s další ženou, místo aby spěchala rovnou do práce, jak to „přece dělá každý“. Říkal si, že se klidně může „pelešit“ doma, když je po noční a on je v práci. Proto tajně prozkoumával prostěradlo manželské postele, zda tam nejsou nějaké cizí chlupy. Je přesvědčen, že tam jednou našel nějaké skvrny na prostěradle, což byly stopy po sexuálním styku. Manželka však často mění prostěradlo, aby to zamaskovala, a tak na takové stopy narazil jenom jednou. Opakovaně se uvolnil během dopoledne z práce a přišel náhle dopoledne domů, když byla po směně, ale nic, zrovna se netrefil. Nabyl přesvědčení, že manželka je velmi rafinovaná, a tak s ní vede důmyslné diskuze, při nichž se jí snaží „načapat“. Ptá se jí, s kým ten den mluvila, zda je potřeba tak často měnit prostěradla, s kým si ten den volala, zda neměla nějakou zajímavou esemesku apod. O tom, že mu je nevěrná, je plně přesvědčen. Proč by jinak přes jiné ženy domlouvala rande, proč by se snažila zhubnout a mít pěknou postavu, když s ním nechce moc spát? To je určitě pro druhého muže. A co ta skvrna na prostěradle? Tato přesvědčení stupňovala v Pavlovi úzkost a obavy z opuštění, ale také vztek na manželku. Nakonec to v sobě nevydržel dusit

a manželku se svými poznatky konfrontoval. Když se rozplakala, pokládal to za důsledek jejích pocitů viny a napadl ji a řval na ni, až sousedé přivolali policii, která ho odvezla na psychiatrické oddělení.

Erotomanický typ

Jedinci s erotomanickým bludem jsou přesvědčení, že jsou milováni jiným člověkem. Pacientem je nejčastěji žena, i když onemocnět může i muž. Pacientka je přesvědčena, že je do ní zamilovaný nápadník, obvykle vyššího společenského postavení. To se stává centrálním bodem jejího prožívání. Nástup může být náhlý. Erotomanické bludy nejsou jedinečné pro poruchu s bludy a mohou se vyskytnout i jako součást jiných poruch (2). Osoby s erotomanickými bludy často vykazují tzv. paradoxní chování, bludně interpretují i všechna odmítání a popírání lásky druhou osobou, naopak je považují za tajné potvrzení lásky. Občas se může projevat agresivnějším a někdy i násilným pronásledováním své lásky (15).

Ludmila je 42 let. Vyrůstala s úzkostnou matkou a velmi přísným otcem, který v rodině dominoval a matku i dceru neustále kritizoval. Matka byla na otci závislá, jeho chování tolerovala. Pořád se bála, co si o ní nebo o rodině řeknou ostatní. Často Lidku varovala před cizími lidmi, zejména před muži. Ludmila byla od dětství hodně stydlivá, špatně snášela školku a byla často nemocná. Doma byla poslušná a tichá. Byl to velký kontrast s mladším bratrem, kterého od malička rodiče protěžovali. Ten byl od malička hlučný, vyžadoval pozornost, ve školce byl „king“ a ve škole „grázlík, kterému všechno procházelo“. Byl drzý, výbojný a měl hodně kamarádů. Lidka žárlila na jeho výhody u rodičů, na to, že ho mají rádi. Sama se cítila nemilovaná, nehezká, nudná a nezajímavá. V prvních letech základní školy se jí holky posmívaly